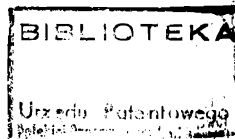

Warszawa, 1 października 1934 r.

URZĄD PATENTOWY

D 06f 87/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 20364.

Kl. 8 d, 18/01.

Jan Sroka
(Brzuchowice, Polska).

Magiel ręczny.

Zgłoszono 26 czerwca 1931 r.

Udzielono 24 lipca 1934 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest magiel typu magli domowych, odznaczający się prostą budową, wskutek czego staje się dostępnym i dla domów mniej zamożnych.

Wynalazek polega na tem, że jeden z wałków magla, np. dolny, jest ułożony w ramie stałej, podczas gdy wałek drugi, np. górny, obraca się w ramie ruchomej, którą celowo wykonywa się jako ramę obracającą się względem ramy stałej. Potrzebny zaś do maglowania nacisk wałków otrzymuje się przez napięcie sprężyn zapomocą nierównoramiennej dźwigni, której oś obrotowa jest ułożona w ramie ruchomej.

Celem umożliwienia dowolnego nastawiania siły ciśnienia między wałkami, krót-

sze ramię wspomnianej dźwigni jest zaopatrzone w haczyk, o który zaczepia podczas maglowania ogniwo połączone z ruchomą belką, ściągającą wdół sprężyny śrubowe, podczas gdy do końca dłuższego ramienia tej dźwigni jest zaczepione ciągnio, jak np. łańcuszek, którego napięcie przed zahaczeniem jednego ogniwa łańcuszka o haczyk wywołuje potrzebny nacisk obu wałków.

Na załączonym rysunku uwidocznił przedmiot wynalazku tytułem przykładu.

Fig. 1 przedstawia przekrój podłużny magla, fig. 2 jego widok zgóry.

Magiel składa się z ramy podstawowej 1 (np. drewnianej) o kształcie prostokątnym, z którą jest połączona zapomocą zawias 3 rama 2 o postaci podobnej do ramy

1, różniąc się jednak od niej tem, że rama 1 jest zaopatrzona z przodu, to znaczy od strony wkładania bielizny, w poprzeczną belkę 18, rama 2 natomiast takiej stałej poprzeczki w tem miejscu nie posiada.

W ramie 1 jest ułożony wałek 9, którego kwadratowy koniec osi 20 można obracać zapomocą korby 19. Wałkowi 9 w ramie dolnej odpowiada wałek 8 w ruchomej ramie górnej 2. Do wsuwania bielizny 10 między wałki 8 i 9 służy ruszt 11, utworzony np. z prętów drewnianych, których końce spoczywają na poprzecznych belkach 12 i 12'.

W celu przyciśnięcia wałka 8 do wałka 9 podczas maglowania, rama górna 2 jest zaopatrzona w oś 4, do której jest przytwierdzona dwuramienna dźwignia 5. Na końcu dłuższego ramienia dźwigni 5 jest zaczepione cięgno (np. łańcuch) 7, którego końcowe ogniwo można zaczepić o haczyk 6, przytwierdzony do ramy 2. Krótsze ramie dźwigni 5 natomiast jest zaopatrzone w haczyk 13.

Do poprzecznej belki 18 ramy 1 są przytwierdzone sprężyny śrubowe 17, z końcami połączonemi z ruchomą belką 16, której ucho 15 dźwiga ogniwo 14. W przestrzeni między belkami 18 i 16 mogą się znajdować ruchome belki 21, 21', zaopatrzone w odpowiednie otwory dla sprężyn 17. Zadaniem tych belek jest wypełnienie miejsca między belkami 18 i 16 w tym czasie, kiedy sprężyny 17 są skurczone.

Magiel stosuje się w sposób następujący. Po odhaczeniu ogniwa 14 z haczyka 13 i łańcuszka 7 z haczyka 6, belki 16, 21, 21', 18 leżą bezpośrednio jedna nad drugą, a ramę 2 można swobodnie przekręcić wgórę. W tem położeniu wsuwa się bieliznę 10, umieszczoną na ruszcie 11, między wałki 8 i 9, poczem ramę 2 opuszcza się wdół. Po zahaczeniu ogniwa 14 o haczyk 13, ciągnie się łańcuszkiem 7 wdół, wskutek czego wywo-

łuje się napięcie sprężyn 17, a w konsekwencji nacisk wałka 8 na wałek 9 za pośrednictwem osi 4. Po odpowiednim napięciu łańcuszka 7 zaczepia się jedno z ogniw jego o haczyk 6, poczem maglowanie odbywa się zapomocą kręcenia korby 19.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Magiel ręczny, znamienny tem, że dolny wałek (9) jest ułożony w ramie stałej (1), a wałek górny (8) w ramie ruchomej (np. w ramie obrotowej 2), przyczem potrzebny do maglowania nacisk wałków osiąga się przez napięcie sprężyn (17) zapomocą dźwigni nierównoramiennej (5), której oś obrotu (4) jest osadzona w ramie ruchomej.

2. Magiel ręczny według zastrz. 1, znamienny tem, że krótsze ramie dźwigni (5) jest zaopatrzone w haczyk (13), o który podczas maglowania zaczepia ogniwo (14), połączone z belką (16), ściaganą wdół zapomocą sprężyn (17), podczas gdy do końca dłuższego ramienia dźwigni (5) jest zaczepione cięgno (np. łańcuszek 7), którego napięcie przed zaczepieniem o haczyk (6) wywołuje potrzebny nacisk obu wałków (8, 9) za pośrednictwem osi (4).

3. Magiel ręczny według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że dolne końce sprężyn (17) są zaczepione o stałą belkę (18) ramy (1), górne zaś końce o belkę ruchomą (16), połączoną przegubowo z ogniwem (14), przyczem między temi belkami (18, 16) są umieszczone zaopatrzone w wydrążenia dla sprężyn (17) ruchome belki (21, 21'), które podczas skurczenia sprężyn (17) wypełniają miejsce między belką stałą (18) a górną belką ruchomą (16).

Jan Sroka.

Zastępca: Inż. W. Suchowiak,
rzecznik patentowy.

FIG.1.

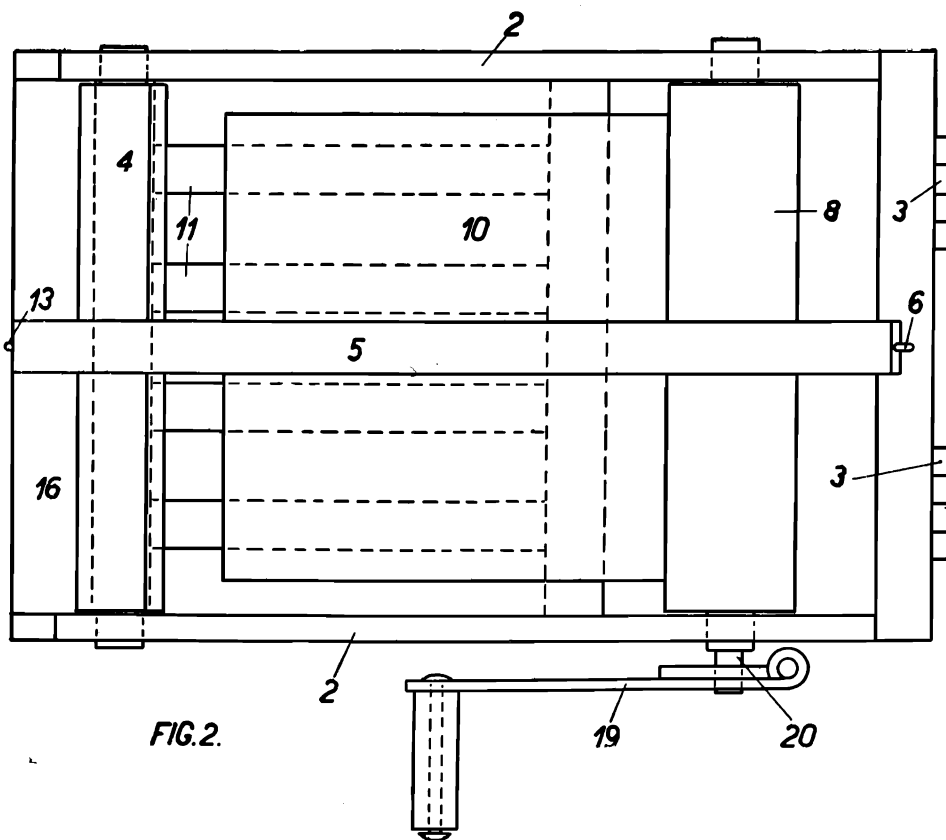
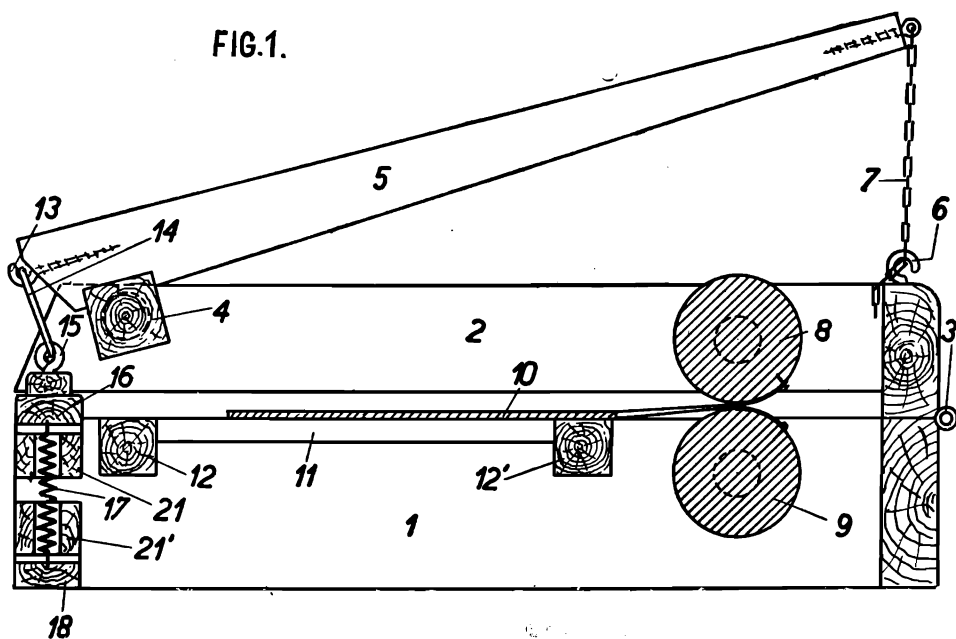

FIG.2.